

af udvalget bør kunne gives uden hensyn til, om gerningsmanden vil kunne straffes for overtrædelse af de nævnte bestemmelser i borgerlig straffelov. Den sproglige ændring indebærer tillige, at der åbnes mulighed for, at der, hvis omstændighederne taler derfor, gives tilladelse til svangerskabsafbrydelse også i de sjældent forekommende tilfælde, hvor det måtte være kvinden selv, der har begået overtrædelsen.

Til kapitel 3.

Lovforslagets kapitel 3, som indeholder fælles bestemmelser for svangerskabsafbrydelse efter kapitel 1 og efter kapitel 2, svarer til udkastets §§ 4-7.

Til § 5.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 4; dog er bestemmelsen i udkastets § 4, nr. 1, som nævnt indarbejdet i forslagets § 2 og § 3, stk. 1, ligesom bestemmelsen i udkastets § 13, 1. led, af systematiske grunde er placeret som et nyt stk. 5 i forslagets § 5. Der henvises i øvrigt til betænkningen side 115 f.

Til § 6.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 5. Der henvises herom til betænkningen side 116 f.

Til § 7.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 6; dog er bestemmelsen i udkastets § 7, stk. 3, 1. pkt., indarbejdet i forslagets § 7, stk. 2. Der henvises til betænkningen side 117.

Til § 8.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 7; dog er bestemmelsen i udkastets § 7, stk. 3, 1. pkt., som nævnt indarbejdet i forslagets § 7, stk. 2, og bestemmelsen i udkastets § 7, stk. 3, 2. pkt., som herefter er overflødig, er derfor udeladt. Der henvises til betænkningen side 117.

Til kapitel 4.

Lovforslagets kapitel 4, der indeholder forskellige regler om svangerskabsforebyggelse m. v., svarer med visse ændringer til udkastets §§ 11 og 12.

Til § 9.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 11. Der henvises herom til betænkningen side 119.

Til § 10.

Bestemmelsen svarer med visse ændringer til udkastets § 12, der er enslydende med den gældende lovs § 11. Straffebestemmelsen i udkastets § 12, stk. 3, er dog af systematiske grunde placeret i forslagets § 11, stk. 6.

Til stk. 1. Udkastets § 12, stk. 1, indeholder i 1. pkt. en bestemmelse om, at genstande eller stoffer, der er tjenlige til at forebygge svangerskab, kun må forhandles, såfremt de er godkendt af justitsministeren efter forhandling med sundhedsstyrelsen. I 3. pkt. fastsættes det endvidere, at de nævnte genstande og stoffer kun må forhandles fra apoteker eller fra udsalgssteder, der er godkendt af embedslågen efter forhandling med politiet.

Efter justitsministeriets opfattelse bør kravet om forudgående godkendelse af udsalgssteder ikke opretholdes for alle svangerskabsforebyggende midlers vedkommende. Visse svangerskabsforebyggende midler, f. eks. kondomer, bør kunne forhandles af enhver handlende alene med de begrænsninger, der følger af den øvrige lovgivnings almindelige regler. Dette synspunkt har også fundet udtryk i praksis i henhold til den gældende lovs § 11, jfr. således justitsministeriets skrivelse nr. 83 af 17. april 1969 vedrørende godkendelse af udsalgssteder til forhandling af kondomer, hvori det bl. a. udtales, at justitsministeriet intet har at indvende imod, at der gives alle arter af handlende tilladelse i medfør af svangerskabslovens § 11 til forhandling af kondomer såvel fra butik som fra udendørs automat, hvis ikke særlige forhold i det enkelte tilfælde taler derimod. Administrative forenklingshensyn taler derfor for at udforme kravet om forudgående godkendelse af udsalgssteder mindre absolut end i den gældende svangerskabslov.

I overensstemmelse hermed foreslås de gældende regler ændret således, at forhandlingen af svangerskabsforebyggende midler fremtidig kun er begrænset til at skulle foregå fra apoteker eller fra udsalgssteder, der er særligt godkendt, for så vidt dette fastsættes som en betingelse for, at det pågældende middel overhovedet kan godkendes til forhandling her i landet.

Der stilles samtidig forslag om, at godkendelsesbeføjelsen overføres fra justitsministeriet til sundhedsstyrelsen. Forslaget er begrundet i ønsket om en administrativ forenkling, og sundhedsstyrelsens afgørelser vil i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper kunne påklages til justitsministeriet.

Udkastets § 12, stk. 1, 2. pkt., indeholder hjemmel for justitsministeren til efter forhandling med handelsministeren om fornødent at fastsætte priser for svangerskabsforebyggende genstande eller stoffer, som skal være tydeligt angivne på emballagen. Der er endvidere hjemmel til at fastsætte de bestemmelser om vilkårene for adgangen til at omsætte de nævnte genstande eller midler, der er nød-